

Arrest

nr. 157 764 van 4 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ranjit SINGH, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 10 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2015.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die loco advocaat P. LYDAKIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

1.1. Verzoekende partij dient middels onderhavig verzoekschrift een “*annulatieberoep*” in tegen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. De Raad wijst erop dat hij op grond van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen. In toepassing van § 2 van voormeld artikel doet de Raad uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.

Onderhavige procedure situeert zich onder de rechtsmacht van de Raad bepaald bij artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet en ressorteert niet onder de bepalingen voorzien in artikel 39/2, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Indiase nationaliteit en bent u afkomstig uit Dhupsari. U verliet in 2004 India nadat u problemen kende met de familie van het meisje P.(...), met wie u een relatie had. Haar familie ontdekte dat jullie een relatie hadden waarop uw familie haar familie benaderde om een huwelijk te regelen. Maar omdat het een rijkere familie is en jullie arm zijn, weigerde die familie uw aanbod. Daarop zou u zijn bedreigd door haar broers waarop u besloot dat u India moest verlaten. U reisde via verschillende landen naar Europa waar u in 2004 in België aankwam.

U diende hier, enkele jaren later, een regularisatieaanvraag in die werd afgewezen. In 2015 werd u opgepakt en werd er een repatriëring voorzien op 7 september 2015 die niet kon doorgaan. Er werd een nieuwe repatriëring voorzien op 12 september 2015, maar u diende de dag voordien, 11 september 2015, een asielaanvraag in.

In het administratieve dossier zit een kopie van een soort identiteitsdocument van 2005 en een kopie van een paspoort van de Indiase ambassade in Brussel.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken omdat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde reden van vertrek uit India, noch aan uw beweerde vrees bij terugkeer naar India.

Ten eerste vraagt u pas zeer laatstijdig asiel aan waardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw relaas. *Zo dient er te worden vastgesteld dat u geen asielaanvraag hebt ingediend in de landen waardoor u reisde op weg naar België hoewel u hiertoe wel de kans had. U kwam immers vanuit Oekraïne via Duitsland naar België (zie gehoorverslag CGVS p.3). Zo wordt ook vastgesteld dat u meer dan tien jaar in België verbleef alvorens asiel aan te vragen, daar waar duidelijk is dat u wel kennis had van de verschillende procedures daar u wel een regularisatieaanvraag indiende. U verklaarde dat men u had gezegd dat u bij een asielaanvraag in de gevangenis zou worden gezet (zie gehoorverslag CGVS p.3). Deze verklaring komt niet aannemelijk over. Indien u al jaren in België was had u zich beter kunnen en moeten informeren. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Het feit dat u eerst naar België bent gereisd en hier jarenlang verbleef alvorens dan pas asiel aan te vragen, is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt als dusdanig verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees. Zo kan ten slotte ook worden vastgesteld dat u zelfs na opsluiting pas asiel aanvroeg net voor de dag die voorzien was voor uw repatriëring. Aldus komt uw asielaanvraag eerder over als een ultiem middel om uw repatriëring te ontlopen dan een oprechte vraag naar bescherming.*

Ten tweede kunt u uw asielrelaas op geen enkele wijze staven. *U staat wel uw identiteit, u geeft aan nog contacten te hebben met uw familie en u verklaart dat uw familie de situatie zou blijven opvolgen. Toch kunt u, ter ondersteuning van uw relaas en uw asielaanvraag, geen enkel document of ander begin van bewijs voorleggen ter staving. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.*

Ten derde komt ook uw relaas op zich niet geloofwaardig over. *Zo kunt u amper iets concreets vertellen over het meisje P.(...) en haar familie. U kent blijkbaar haar officiële naam niet, u kent haar geboortedatum niet en u kent de namen niet van haar broers van wie u de bedreigingen dermate vreest dat u niet zou kunnen terugkeren naar uw land van herkomst (zie gehoorverslag CGVS p.5). U kent de naam van haar ouders evenmin, terwijl er toch pogingen tot benadering geweest zouden zijn voor een huwelijk. Dit alles komt niet geloofwaardig over. Zo werden u concrete vragen gesteld over P.(...), waarom u van haar hield en naar haar karakter (zie gehoorverslag CGVS p.6). Ondanks dat u langer dan een jaar een relatie zou hebben gehad, kon u hier amper iets concreet op antwoorden. Zo blijkt verder dat u verklaarde dat ze verdwenen zou zijn, maar de verdwijning zelf zou u nergens hebben gemeld, noch ergens aan de Indiase autoriteiten hebben gemeld (zie gehoorverslag CGVS p.7). De*

beweerde aanvallen op uw persoon zou u weliswaar aan de politie hebben gemeld, maar nadat deze weigerden de klacht te noteren hebt u blijkbaar nagelaten verder hulp te zoeken en besloot u maar het land te verlaten. Ook hier wordt uw geloofwaardigheid ernstig ondermijnd. Zo verklaarde u in uw regio (dorp) problemen te vrezen met de broers van P.(...). Dat u dan, wegens zulke vrees, onmiddellijk besloot het land te verlaten, zonder eerst een andere optie te overwegen binnen India, komt niet aannemelijk over. Dat u zoveel jaren na de beweerde feiten (twaalf jaar) nog steeds niet naar India zou kunnen terugkeren wegens die zogenaamde bedreigingen, komt evenmin aannemelijk over. Dat blijkt ook uit uw antwoord wanneer u gevraagd wordt of u elders in India kan gaan wonen waarop u antwoordde dat u nergens anders terecht kunt wegens geen familie of kennissen en geen werk (zie gehoorverslag CGVS p.4). Dat u in uw antwoord nergens terugkoppelt aan een eventuele vrees ten aanzien van de familie van P.(...) doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Aangezien u beweerde dat u in 2004 uw familie, vrienden én land van herkomst diende te verlaten wegens deze relatie, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u hierover meer overtuigende verklaringen kan afleggen, minstens iets concreet kunt vertellen.

Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat u verklaarde geen andere problemen te hebben gekend in India. Ook de vaststelling dat u van de ambassade een paspoort kreeg en in 2005, nadat u was vertrokken, nog een identiteitsstuk kreeg, geeft aan dat u blijkbaar geen problemen kent met de Indiase overheid. U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen. De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In wat zich voordoet als een enig middel voert verzoeker aan:

“A. Wat betreft het feit dat de beslissing genomen door het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen de voorschriften niet naleeft en schendt van een adequate motivering van de administratieve handelingen gesteld door de administratieve autoriteiten en dit, zoals voorzien in de artikels 1, 2 en 3 en volgende van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen, de artikel 7, 48/3, 48/5 en 62 van de wet van 15.12.80 maar eveneens van het artikel 1 van de Conventie van Genève over de vluchtelingen.

In hoofdde.

. In het onderhavige beroep, daagt hij de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet hebben status van politiek vluchteling herkende hem als gevolg van de volgende twee elementen:

autoriteiten in dit verband genoemd kaste probleem;

Het feit dat de persoon afkomstig is van een noordelijke regio van van India in de buurt van de grens met Pakistan, maar ook in de buurt van de Kasjmir en Punjab regio, met name in volatiele gebieden veilig niveau.

1. Met betrekking tot het feit dat de door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslissing geen rekening heeft gehouden van de kaste probleem van de aanvrager en niet de houding van de Indiase autoriteiten in dit verband niet onderzocht.

De aanvrager dan ook aan herinneren dat India vertrokken vanwege het feit dat hij wilde een jonge Indiase vrouw die helaas was niet van dezelfde kaste als zichzelf te trouwen.

Het wordt echter niet betwist dat in India terugkerende problemen tussen verschillende families van verschillende kasten werden gevonden.

Dat de persoon bedreigingen heeft geleden, druk en intimidatie zien fysieke bedreigingen van de familie van deze jonge vrouw.

Dat verzoekster tijdens de hoorzitting dat hij niet kon, helaas, een beroep doen op hun nationale autoriteiten niet in staat zijn om de kracht gegeven om deze kasten problemen te beschermen, ondanks artikel 15 van de Grondwet Indische die discriminatie op grond van kaste verboden.

Dat de aanvrager vanaf het moment dat hij noemt zijn onvermogen om te profiteren van de bescherming van de nationale, het was voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het onderzoek van de aanvrager asielaanvraag, maar ook in de redenen voor zijn besluit, aangeven waarom het lijkt erop dat de aanvrager zou kunnen profiteren van de bescherming van hun nationale autoriteiten.

Bij gebreke van een dergelijke toetsing door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, moet het uitsluiten afwijzing van motivatie op verzoek van de klager om asiel.

2. Wat betreft het feit dat de verzoeker afkomstig is uit een noordelijke regio van India in de buurt van de grens met Pakistan en de nabijgelegen gebieden van Kasjmir en Punjab.

Als onderdeel van haar beroep stelt verzoekster ook dat de Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet aan de veiligheidssituatie in de aanvrager thuisregio te overwegen om te zien of de persoon die bij terugkeer naar zijn land wat kon zelfs niet gediscrimineerd of vervolging anders vanwege de onstabiele situatie op het veiligheidsniveau in delen van Noord-India.

In dit verband zal de aanvrager een verslag van de regering van Canada 26 oktober 2015 verslag uitbrengen over de veiligheidssituatie in India, waarin staat: "In de regio Jammu en Kasjmir onlusten en terroristische daden kunnen optreden in Veel wijken van de Jammu en Kasjmir regio. Daarom is het Indiase leger werd geïnvesteerd met speciale krachten in de staat. Het dreigingsniveau blijft hoog. Gewelddadige confrontaties uitbarsten sporadisch tussen de militanten en de veiligheidsdiensten de Indiase orde en terreur aanslagen tegen de veiligheidstroepen zich soms voordoen in de Kasjmir-vallei en Jammu regio. Deze aanvallen kunnen doden of verwonden van burgers ...

Populaire evenementen zijn gemakkelijk geactiveerd en kan leiden tot geweld; in het verleden, sommige waarbij doden. Lokale overheden kunnen op elk moment opleggen van een avondklok of het vrije verkeer te beperken. Een sterke militaire aanwezigheid blijft aan weerszijden van de militaire stuurleiding tussen India en Pakistan. Niet-afgebakende grensgebieden, landmijnen en onontplofte munitie ook een risico vormen ... "

In het licht van het bovenstaande is het duidelijk dat de veiligheidssituatie in het noorden van India en in de aanvrager thuisregio is absoluut niet gegarandeerd.

Voordat het schatten of de aanvrager kan profiteren van de status van politiek vluchteling, behoorde hij tot de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om de veiligheidssituatie in de aanvrager regio van herkomst en of het controleren interesse risico van vervolging indien teruggekeerd.

Zonder die herziening, zal de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen worden vernietigd.

In ondergeschikte orde

B. Wat betreft de niet naleving door het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van de definitie van de status van subsidiaire bescherming voorzien in het artikel 48/4 van de wet van 15/12/1980.

Dienaangaande, zal verzoeker eerst en vooral de woorden van het artikel 48/4 herinneren:

" De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

De aanvrager ook geschat in het licht van de huidige veiligheidssituatie in het noorden van India en de regio van herkomst kan lijden onmenselijke en vernederende behandeling als gevolg van de chronische instabiliteit van zijn geboortestreek en vele botsingen tussen Indiase veiligheidstroepen en islamitische militanten.

In dit verband zal de aanvrager een verslag van de regering van Canada 26 oktober 2015 verslag uitbrengen over de veiligheidssituatie in India, waarin staat: "In de regio Jammu en Kasjmir onlusten en terroristische daden kunnen optreden in Veel wijken van de Jammu en Kasjmir regio. Daarom is het Indiase leger werd geïnvesteerd met speciale krachten in de staat. Het 5

dreigingsniveau blijft hoog. Gewelddadige confrontaties uitbarsten sporadisch tussen de militanten en de veiligheidsdiensten de Indiase orde en terreur aanslagen tegen de veiligheidstroepen zich soms voordoen in de Kasjmir-vallei en Jammu regio. Deze aanvallen kunnen doden of verwonden van burgers

...

Populaire evenementen zijn gemakkelijk geactiveerd en kan leiden tot geweld; in het verleden, sommige waarbij doden. Lokale overheden kunnen op elk moment opleggen van een avondklok of het vrije verkeer te beperken.

Een sterke militaire aanwezigheid blijft aan weerszijden van de militaire stuurleiding tussen India en Pakistan. Niet-afgebakende grensgebieden, landmijnen en onontplofte munitie ook een risico vormen ...

"

Dat er dus een risico van onmenselijke en vernederende behandeling van de kant van de aanvrager wanneer hij naar zijn huis regio.

Acht het dan ook om te profiteren van het begrip subsidiaire bescherming."

3.2. De Raad stelt vast dat zowel het feitenrelaas als de omschrijving van de wijze waarop de aangehaalde rechtsregels werden geschonden is opgesteld in een tekst die een normale lezing zeer moeilijk maakt. De opgestelde tekst van het verzoekschrift bevat immers een veelheid aan grammaticale fouten en onbegrijpelijke zinsconstructies waardoor het voor de Raad uiterst moeilijk is de inhoud zoals bedoeld door verzoekende partij te duiden en afdoende te beoordelen.

3.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

3.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

3.5. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

"Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie

van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken omdat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde reden van vertrek uit India, noch aan uw beweerde vrees bij terugkeer naar India.

Ten eerste vraagt u pas zeer laat in het leven asiel aan waardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo dient er te worden vastgesteld dat u geen asielaanvraag hebt ingediend in de landen waardoor u reisde op weg naar België hoewel u hiertoe wel de kans had. U kwam immers vanuit Oekraïne via Duitsland naar België (zie gehoorverslag CGVS p.3). Zo wordt ook vastgesteld dat u meer dan tien jaar in België verbleef alvorens asiel aan te vragen, daar waar duidelijk is dat u wel kennis had van de verschillende procedures daar u wel een regularisatieaanvraag indiende. U verklaarde dat men u had gezegd dat u bij een asielaanvraag in de gevangenis zou worden gezet (zie gehoorverslag CGVS p.3). Deze verklaring komt niet aannemelijk over. Indien u al jaren in België was had u zich beter kunnen en moeten informeren. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Het feit dat u eerst naar België bent gereisd en hier jarenlang verbleef alvorens dan pas asiel aan te vragen, is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt als dusdanig verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees. Zo kan ten slotte ook worden vastgesteld dat u zelfs na opsluiting pas asiel aanvroeg net voor de dag die voorzien was voor uw repatriëring. Aldus komt uw asielaanvraag eerder over als een ultiem middel om uw repatriëring te ontlopen dan een oprechte vraag naar bescherming.

Ten tweede kunt u uw asielrelaas op geen enkele wijze staven. U staft wel uw identiteit, u geeft aan nog contacten te hebben met uw familie en u verklaart dat uw familie de situatie zou blijven opvolgen. Toch kunt u, ter ondersteuning van uw relaas en uw asielaanvraag, geen enkel document of ander begin van bewijs voorleggen ter staving. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Ten derde komt ook uw relaas op zich niet geloofwaardig over. Zo kunt u amper iets concreets vertellen over het meisje P.(...) en haar familie. U kent blijkbaar haar officiële naam niet, u kent haar geboortedatum niet en u kent de namen niet van haar broers van wie u de bedreigingen dermate vreest dat u niet zou kunnen terugkeren naar uw land van herkomst (zie gehoorverslag CGVS p.5). U kent de naam van haar ouders evenmin, terwijl er toch pogingen tot benadering geweest zouden zijn voor een huwelijk. Dit alles komt niet geloofwaardig over. Zo werden u concrete vragen gesteld over P.(...), waarom u van haar hield en naar haar karakter (zie gehoorverslag CGVS p.6). Ondanks dat u langer dan een jaar een relatie zou hebben gehad, kon u hier amper iets concreet op antwoorden. Zo blijkt verder dat u verklaarde dat ze verdwenen zou zijn, maar de verdwijning zelf zou u nergens hebben gemeld, noch ergens aan de Indiase autoriteiten hebben gemeld (zie gehoorverslag CGVS p.7). De beweerde aanvallen op uw persoon zou u weliswaar aan de politie hebben gemeld, maar nadat deze weigerden de klacht te noteren hebt u blijkbaar nagelaten verder hulp te zoeken en besloot u maar het land te verlaten. Ook hier wordt uw geloofwaardigheid ernstig ondermijnd. Zo verklaarde u in uw regio (dorp) problemen te vrezen met de broers van P.(...). Dat u dan, wegens zulke vrees, onmiddellijk besloot het land te verlaten, zonder eerst een andere optie te overwegen binnen India, komt niet aannemelijk over. Dat u zoveel jaren na de beweerde feiten (twaalf jaar) nog steeds niet naar India zou kunnen terugkeren wegens die zogenaamde bedreigingen, komt evenmin aannemelijk over. Dat blijkt ook uit uw antwoord wanneer u gevraagd wordt of u elders in India kan gaan wonen waarop u antwoordde dat u nergens anders terecht kunt wegens geen familie of kennissen en geen werk (zie gehoorverslag CGVS p.4). Dat u in uw antwoord nergens terugkoppelt aan een eventuele vrees ten aanzien van de familie van P.(...) doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Aangezien u beweerde dat u in 2004 uw familie, vrienden én land van herkomst diende te verlaten wegens deze relatie, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u hierover meer overtuigende verklaringen kan afleggen, minstens iets concreet kunt vertellen.

Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat u verklaarde geen andere problemen te hebben gekend in India. Ook de vaststelling dat u van de ambassade een paspoort kreeg en in 2005, nadat u was vertrokken, nog een identiteitsstuk kreeg, geeft aan dat u blijkbaar geen problemen kent met de Indiase overheid. U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §

2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map). (...).”

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

Uit de ontleding van de in schabouwend Nederlands opgestelde zinnen van het verzoekschrift stelt de Raad vast dat verzoeker kritiek lijkt te uiten op de handelswijze van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waaronder het niet hebben onderzocht van het kasteprobleem en de houding van de Indiase autoriteiten en algemene beweringen poneert, zonder evenwel afbreuk te doen aan de concrete motieven van de bestreden beslissing. Het weze herhaald dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Een dergelijke algemene uiteenzetting is dan ook niet bij machte om afbreuk te doen aan de bovenstaande concrete en pertinente vaststellingen met betrekking tot zijn asielrelaas.

Het citeren uit een reisadvies van de Canadese overheid van 26 oktober 2015 omtrent de veiligheidssituatie in India, dat verzoeker aan het verzoekschrift voegt, volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

3.6. Verzoeker maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

3.7. Wat betreft de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat voormeld artikel bescherming beoogt te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* India, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt niet dat er in India, waarvan verzoeker afkomstig is sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker lijkt geen concrete elementen aan te voeren waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Het citeren uit een reisadvies van de Canadese overheid van 26 oktober 2015 omtrent de veiligheidssituatie in India, dat verzoeker aan het verzoekschrift voegt, kan hier geen afbreuk aan doen. De Raad benadrukt in dit verband nog dat een reisadvies slechts gericht is aan Canadese onderdanen die van plan zijn om naar India te reizen doch geenszins een leidraad vormt voor de onafhankelijke instanties belast met het onderzoek van asielaanvragen. Uit het reisadvies kan bovendien evenmin blijken dat er in India actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad wijst er te dezen op dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

3.8. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF